

גם צעירים דתיים רוצים לחיות - אך מבלי שידעו זאת מוריהם

בפינות האפולוליות מתחבקים בלהט זוגות נאהבים כמו בכל מקום דומה אחר. מדוע הם זקוקים לדיסקוטקים משלהם? מדוע אין הם יוצאים לבלות במועדונייהקצב החילוניים?

כדי למצוא את התשובה לכך יצא צוות העולם הזה לספור בדיסקוטקים הדתיים. תוך זמן קצר התחזר, שהדיסקוטקאים הדתיים מרגישים בעצם נקיפות מצפון על מה שהם עושים. הם אינם מעוניינים שידעו על מקור מות הבילוי שלהם. בדיסקוטק סיגלית תקפו הצעירים הדתיים את הכתב והצלם כאילו היו מחללי שבת, פגעו במצלמה והחרימו את סרט הצילום. נראה שהיו להם סיבות טובות לכך.

★ ★ ★

המורים עוקבים בקידה

מררה שרה (18), בלונדית יפהפיה, תלמידת הסמינר הדתי תלפיות: "אל

ה צעירים הדתיים התנועעו בדבקות, לא חלקם אפילו בעיניים עצומות. אבל הם היו שקועים דווקא בעבודת אלוהים. הם היו צמודים לחתיכות, שעם קצת דמיון ניתן היה להגדיר את הצאייתיהם כתצאיות מיני. צלילי המנגינות שלקצבם התנועעו היו רחוקים מלהזכיר את טעמייהמקרא, פרקייחזנות או זמירות חסידיות. הם פשוט רקדו לצלילי השייק של תזמורת-קצב רעשי גית של גיטארות השמליות.

לא היה זה מחזה יוצאידופן. מסתבר כי כמה פעמים בשבוע, בין שיעור גמרא ל-

...ונמצא בדיסקוטה

רות. אצלנו יש לבילוי צביון מיוחד עם אווירה דתית וחמימות משפחתית. אבל גם מאיר סירב להצטלם או למסור את שמו המלא. "יהיה לנו לא נעים", התצללה רחל,

הברתו בת 19, סטודנטית באוניברסיטת בראילן.

הסבר מסוג אחר היה לחייל צעיר שניצב גלוייראש בכניסה למועדון מיצפור: "אני אגיד לכם את האמת. הבנות באות הנה לתפוס חתנים. אתם מבינים, בחורה דתית רוצה בחור דתי. ובחור דתי רוצה בחורה דתית. זהו."

בארצות-הברית הופץ לא מכבר כפתור שנשא עליו את הסיסמא: "אלוהים חי ונמצא בארגונינו" נראה שסיסמת הנוער הדתי של שנת 1968 היא: "אלוהים חי ונמצא בדיסקוטק!"

מועדון המיפגש מיועד בעיקר לסטודנטים. "אחרי שהמפד"ל החלה לארגן בעצמה ערבי ריקודים וערבי ראיונות", סיפר דני גורמן, אחד מבעלי המקום, "ראינו שבערבים אלה הושם הדגש על הצד המפלגתי. קמנו קבוצה של חברים, כולם סטודנטים וייסדנו מועדון דתי אבל ללא צביון מפלגתי. זה די דומה למועדון חילוני. הסיבה שהוא נועד רק ל דתיים היא, שדתי עם דתי זה לא כמו דתי עם חילוני. לדתיים יש בינם לבין עצמם הרבה דברים משותפים."

"חברה לא דתיים לא יכנסו לפה!" הצהיר יצחק כהן, שומר-הסף במועדון מיצפור. הדתיים הם חברה שקטים, אין בעיות עם פרחחים ולא משתוללים. כשאין הרבה בנות אנחנו מכניסים בנות בחינם - אבל רק בנות הגונות. הוא סירב לגלות אם עורכים לבנות אלה מבחני כשרות ו-שמירת מצוות.

אמר הקצין מאיר (22), קצין דתי בשרות קבע: "התחכתי על ברכי הדת. נעים לי להיות עם החברה שאני מכיר כל הזמן. החברה הדתית פחות רועשת מהחברות אחר

תפרסמו את התמונה שלי. המנהל יכול לזרוק אותי מהסמינר. אצלנו כימעת כבר זרקו אחת מפני שהלכה לדיסקוטק. עשו לה המון צרות. לפעמים אפילו עוקבים הד מורים אחרינו בלילות לראות אם אנחנו הולכים לדיסקוטקים."

הסביר הד"ר יהודה מוריאל, מנהל סמינר תלפיות, את התנגדותו לצורת בילוי זו של תלמידותיו: "זו אינה צורת בילוי מתאימה למי שמתכוון להיות מחנך בעתיד. אבל איננו מפעילים שום סנקציות על הבנות בצורה זו. אנחנו רק משתדלים לשכנע אותן להימנע מכך."

לזאב סגל (27), פקיד המנהל את סיגלית בימים בהם נועד המקום לדתיים, יש הסבר מדוע רוצים הדתיים דיסקוטק משלהם: "אם יתן להם רק ריקודי סלאו ושייק הם לא יבואו. הם אוהבים להיות בין החברה שלהם, עם אנשים כמוהם. הבילוי שלהם אינו בדיוק אותו דבר כמו של אחרים." הם רוקדים שייק אבל בנשמה שלהם מתנגן שיר חסידי, הסביר שומר-הסף במועדון, "משך אות חריפים הם לא שותים בכלל."

תפילה בבית-כנסת, מוצאים להם מאות צעירי רים דתיים בתל-אביב פורקו בעזרת מוסיקת פופ חדישה, שאינה שונה מזו המקובלת בכל דיסקוטק אחר. והם עושים זאת בדיוק כמו החילוניים. יש רק הבדל אחד: הצעירים הדתיים מעדיפים שבתיווגן לטויסט או ציה ציה, תהיה בתולה כשרה ויראח-שימים. לכן הם מבלים בדיסקוטקים ומועדונים אקסלוטיביים המיועדים לחובשייכפיות בל-

בד, אלה שזכו לכינוי הדיסקוטקים של אלוהים, בפי שכניהם החילוניים.

★ ★ ★

רק לחובשי כפיות

דיסקוטקים של אלוהים" שוכי-לונים ברובע הסוער של תל-אביב - אזור מועדוני קצב הכולל את הרחובות חשמונאים והמסגה. מתוך עשרות המועדון נים הנמצאים באזור זה, ידועים לפחות שלושה כמקום המיפגש הבלעדי של נוער היהדות החרדית.

המפורסם שבהם הוא מועדון סיגלית ב-רחוב החשמונאים 99. פעם היה המקום ידוע כמועדון קובלן, אלא שמאז החלו הצעירים הדתיים לרקוד במקום היה צורך בשם מעודן יותר. ארבעה ימים בשבוע מבלים במקום צעירים מכל הסוגים. אבל יומיים, בימי שלישי ובמוצאי-שבת, עומד המקום לרשותם של הדתיים בלבד. למי שאינו חובש כיפה על ראשו אין רשות כניסה.

נוסף לסיגלית קיים גם דיסקוטק דתי בשם המיצפור ברחוב המסגר 51 ואילו מועדון המיפגש ברחוב החשמונאים 88, המיועד בעיקר לסטודנטים דתיים, שוכן ב-אולם האזכרות של אגודת-יוצאי-קורין בו מתגוסס לוח-זכרון לקושי קורין אשר נספו בשואה.

בחוריי-כיבות לבושי קטנות עדיין לא ניתן לראות במקומות אלה. אבל בוגרי תנועת בני-עקיבא, יוצאי תנועת הצופים הדתיים, סמינריסטיות מהסמינר הדתי ו-סטודנטים מבריאילן, הם הקהל הקבוע כאן. באורות עמומים הם רוקדים במרץ רב ו-

אינם דווקא ריקודים חסידיים, או ריקודים עממיים מקובלים - אלא אותם הריקודים המקובלים בכל מועדונייהקצב בעיר, ושהנוער החופשי להוט אחריהם. למעלה נראים כמה מאורחי הדיסקוטק הדתי.

כך נראה דיסקוטק דתי בפעולה: תוך מורת-קצב בלייכפיות על הבמה, כי שבאולם מחוללים עשרות בני-נוער דתי חובשייכפיות. ריקודיהם

חופים וכיפות